

dens denne var paa Krigsfod, eller har gjort Tjeneste om Bord i et til Krigen udrustet Skib". Disse modtager en aarlig Hædersgave paa 100 Kr. Nu findes der gamle Mænd, som var under Vaaben i 1864, men som var saa uheldige at ligge i Garnison paa Sjælland. Medens de, som laa i Garnison paa Fyn, faar Hædersgaven, faar de førstnævnte den ikke. Jeg tror, man har defineret Udtrykket „paa Krigsfod“ paa den Maade, at de, som den Gang har modtaget Felttillæget, skulde have de 100 Kr., de andre ikke.

Der bor paa Alderdomshjemmet i Randers 4—5 saadanne Gamlinger, og det træffer sig dér saa uheldigt, at to af dem under Krigen i 1864 har ligget paa Fyn, medens de øvrige har ligget paa Sjælland, men ingen af dem har løst et Skud, de paa Fyn har lige saa lidt deltaget i Krigen som de paa Sjælland. Naar man nu kender gamle Mennesker, der har mere Tid til at tænke over Livets Tilskikkelser end vi yngre og undertiden føler en Til sidesættelse i langt højere Grad, end vi gør det, saa forstår man, at dette Forhold har givet Anledning til en Del Misfornøjelse. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Statsminister, om det ikke kunde ordnes saaledes, at man sagde, at de, som overhovedet havde været under Vaaben i 1864, fik denne Hædersgave paa 100 Kr., naar det dog er saaledes, at den gives til dem, som laa paa Fyn, skønt disse ikke i højere Grad har været med i Krigen end de, der laa paa Sjælland. Jeg tror ikke, det vil dreje sig om noget stort Beløb. Efter de Oplysninger, jeg gav før, ser man, med hvilken rivende Hast der tyndes ud i disse Rækker, og det forekommer mig, at Finansministeren her paa en forholdsvis let Maade vilde kunne gøre en god Gerning.

Jeg kunde tænke mig, at man tog Pengene hertil paa Indenrigsministerens Budget. Under § 14 A. IX. A. 1. findes et Beløb opført til de danske Skytteforeninger. Det er en aarlig tilbagevendende Udgift paa 154 000 Kr. Af disse anvender Skytteforeningerne alene til Ammunition. Øvelsesrifler og Bagladerifler 70 000 Kr. aarlig. Det forekommer mig, at vi har Skyderi nok paa det militære Budget, og at der gives tilstrækkelig mange Penge ud til Rifler og til Ammunition, overhovedet til Militærvæsenet. Og naar man ser, at Dansk Idrætsforbund og Gymnastisk Selskab, som tilsammen repræsenterer saa at sige al Idræt udenfor De danske Skytteforeninger, i alt faar 43 000 Kr., forekommer det mig, at det er noget ved Siden af, naar man til De

tion og Præmierifler yder 70 000 Kr. om Aaret. Jeg mener, vi bør afslutte vore militæristiske Feberfantasier med at stryge Bagladeriflerne til Skytteforeningerne og i øvrigt ogsaa Bevillingerne til Militærvæsenet — og saa vise Imødekommenhed overfor de gamle Soldater, jeg har omtalt.

Der tales saa meget om at sætte Arbejder i Gang, og der er nu i Dag forelagt Forslag om Nødhjælpsarbejder. Det forekommer mig dog, at man først og fremmest burde holde de Arbejder i Gang, som Staten alt har igangsat. Men da jeg hørte det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen i Aftes tale om Statsskolen i Viborg, kunde jeg have staaet op og sagt de bekendte Ord: Jeg slutter mig til den ærede foregaaende Taler; thi den Maade, hvorpaa efter hans Redegørelse Arbejdet paa Statsskolen i Viborg er blevet fremmet, falder paafaldende nøje sammen med den Maade, hvorpaa Arbejdet paa Statsskolen i Randers er blevet fremmet. Det er Aar og Dag siden, at Udgravningerne begyndte, og i Foraaret begyndte man saa endelig paa Støbningen af Grunden; den første Fløj var støbt færdig i Juni, men endnu er man ikke begyndt paa at opsætte Granitsokkelen, som nødvendigt maa opsættes, før Murerarbejdet kan tage sin Begyndelse. I Sommerens bedste Tid har hele dette Byggeforetagende ligget hen, jeg fristes til at sige som en forladt Storkerede. Nu kommer Vinteren, og Arbejdet er i den Grad forsinket, at kun nogle ganske enkelte Mennesker vil kunne beskæftiges dér i Vinter. Medens 40 Murersvende og ca. 30 Arbejdsmand kunde være beskæftiget dér allerede for tre Maaneder siden, ligger denne Grund stadig hen.

Jeg antager, Forklaringen er den, at den højtærede Minister saa længe som muligt vil trække Sagen hen for derigennem at skaffe de billigst mulige Tilbud fra Haandværkerne. Det meddeles mig, at Tilbudene paa Stensokkelen, som skal komme fra Bornholm, endnu ikke er accepteret, og at Murerlicitationerne først i disse Dage er udbudt. Det er en efter min Mening gal Maade at spare paa; thi vel er det under de nuværende Forhold muligt at faa Arbejdet udført billigere, jo længere man venter — jeg har meget godt lagt Mærke til, at Licitationerne har vist stadig billigere Pristilbud fra Haandværkerne —, men hvis man undersøger, hvor meget der maa ydes i Arbejdsløshedsunderstøttelse paa Grund af, at dette Byggeforetagende bliver forsinket i ca. 6 Maaneder, vil man se, at det, naar man regner med, at disse 70 Mand skal have, skal vi sige 30 Kr. om Ugen — det er vel ingen stor Understøttelse at regne med,